

Budova, ktorej charakter čerpá inšpiráciu z anglickej nesko-
rej gotiky a v detailoch zo secesnej ornamentiky, sa pripoji-
la k prvým eklektickým stavbám novej mestskej ulice. Hlav-
ný vstup je v strede zvýrazneného nárožia, ktoré pokračuje
vertikálne aj v bohatých strešných tvaroch. Na tejto osi je
umiestnené i hlavné schodisko. Dispozícia je jednoduchá –
– priebežná chodba zo strany dvora, učebne orientované
smerom do ulice. Výrazné priečelie s „režnou“ tmavočerve-
nou tehlou je zjemnené bielymi horizontálnymi pásmi a od-
lahčené svetlým prízemím. Objekt, ktorý spĺňa požiadavky
meštianskej a obchodnej školy (vtedajšieho druhého a tre-
tieho stupňa vzdelávania) bol v roku 1926 rozšírený smerom
k Hornej ulici prístavbou vo funkcionalistickom tvarosloví.

Arch. Alfréd Jendrassik (Budapešť) | 1901–1902
pôvodne Meštianska a obchodná škola

**1 ZÁKLADNÁ ŠKOLA SLOBODNÉHO
SLOVENSKEHO VYSIELAČA**

Skuteckého 8

10 KRAJSKÝ SÚD
pôvodne Obchodná a priemyselná komora
Sebestyén Artúr (Budapešť) | 1905

Realizácií budovy Obchodnej a priemyselnej komory pred-
chádzala začiatkom 20. storočia súťaž s účasťou až 57 ar-
chitektov. Bola postavená ako reprezentačná polyfunkčná,
(administratívna a obytná) stavba. Jej priečelia sú oboha-
tené striedmym eklektickým tvaroslovím, ktoré pokračuje
v umelecko-remeselnom stvárnení strechy. Hlavný portál
vedie k ústrednému dvojramennému schodisku, osvetle-
nému oknami so secesnými prvkami a vitrážami. Najkraj-
ším priestorom budovy je zasadacia sieň (obnovená). Jej
steny sú obložené bohato vyrezávaným dreveným obla-
dom, klenba so štukovou dekoráciou má opäť eklektický
vzhľad. Reliéfy na čelných stenách symbolizujú priemysel
a obchod.

Tento typ talianskej renesančnej vily postavil pre svoju ro-
dinu úspešný miestny podnikateľ, stavitel a projektant Ju-
raj Hudec. Jej charakter určuje symetričnosť, osovosť, čelný
stredný rizalit s ústrednou dvojpodlažnou terasou so stĺpmi
a balustrádami a okná s frontónmi. Nad ľavým vstupom je
v nike alegorická socha ženskej postavy so zvitkom výkresu
v ruke a pod ňou letopočet 1906. Tu začala dráha jeho pr-
vorodeného syna Ladislava, neskôr významného svetové-
ho architekta pôsobiaceho v Šanghaji. Po odchode rodiny
z Banskej Bystrice obýval vilu v rokoch 1942 až 1969 vá-
žený banskobystričský lekár MUDr. Daniel Petelen, primár
chirurgického oddelenia. Verejnosť ju preto skôr pozná ako
Petelenovu vilu.

Juraj Hudec (Banská Bystrica) | 1906

1 VILA RODINY HUDECOVCOV

Skuteckého 13 /126

12 STREDNÁ PRIEMYSELNÁ ŠKOLA STAVEBNÁ
pôvodne
Štátna československá odborná škola kovorobná
Arch. Otakar Schmidt (Praha) | 1932–1934

Moderný školský komplex odbornej školy bol vybudovaný
vo svahu na nároží dvoch ulíc. Budova je ohradená nízkym
múrom, ktorý vymedzuje anglické dvorce pred suterénom.
V hlavnom trakte sú v najnižšom podlaží umiestnené dielne,
na vyšších učebne, rysovne, kabinety a pracovná riaditeľňa.
Ku škole patrili aj samostatný dvojpodlažný obytný objekt
(byť riaditeľňa). Funkcionalistické prvky tridsiatych rokov sa
prelínajú s doznívaním tzv. gočárovského tvaroslovia. Ľavá
bočná fasáda dáva vyznievať tympanonu v hmotě strechy
nad rozmerným oknom rysovne a trojuholníkové tvary sa
opakujú v rytme hrebeňových svetlíkov zastrešenia bloku
dielní. Škola patrila svojím vybavením k najmodernejším za-
riadeniam svojej doby.

Nájomný obytný dom, ktorý realizoval stavitel Samuel Por-
ges, bol v meste prvým domom s výťahom. Honosnosťou
svojho zovňajšku, stiesnenosťou vnútorného dvora a dife-
rencovanou vybavenosťou bytov napodobňoval veľkomest-
ské činžové domy. Pätipodlažný objekt so skoseným nárožím
je prístupný z Hornej i Kukučínovej ulice. Nad pôvodným
hlavným vstupom je v úrovni strechy nápis „STAVANÉ 1912“. Priečelie
je bohaté členené zaoblenými balkónmi, vystupu-
júcim rizalitom a ďalšími eklektickými ornamentálnymi a fi-
gurálnymi prvkami. Dominantné nárožie dotvára zaujímavo
stvárnená strecha so štítom a vežičkou. Vnútorý dvor má
otvorené pavlačové chodby s dobovým kovaným zábradlím.
Petelenovu vilu.

Arch. Alojz Peierberger (Banská Bystrica) | 1912

13 PORGES PALOTA

Kukučínova 5

14 POLIKLINIKA
pôvodne Okresná nemocenská poisťovňa
Arch. Alois Balán, Arch. Jiří Grossmann (Praha) | 1930

Prvá budova dnešného bloku polikliniky, ktorá určila jeho
funkcionalistický charakter. Projektovala ju dvojica mladých
architektov, ktorá postavila aj pavilón Umeleckej besedy
slovenskej v Bratislave. Aj tu použili asymetrickú kompozíciu
celej budovy i hlavného priečelia. Pôvodný objekt v tvare
„L“ mal obe kridla dvojpodlažné. Nárožie je zdôraznené ďal-
ším podlažím ako aj vertikálou štvorpodlažného konvexe
zaobleného preskleného schodiska so stojacou mužskou fi-
gúrou (kováč) na svojom vrchole. Horizontalitu ako aj fareb-
ný kontrast na fasádach budovy dosiahli architekti použitím
červeného keramického obkladu.

Pôvodný urbanistický zámer pre výstavbu celého uzavreté-
ho bloku nepoznáme. V rokoch 1936–1937 pribudla na je-
ho južnom okraji tzv. Notárska ubytovňa. Má čisté funkcio-
nalistické tvaroslovie, dve kridla, s rovnomerným rastrom
horizontálnych pásov okien na troch podlažiach a plochú
strechu. Veľmi zaujímavo je riešené nárožie budovy, ktoré
tvorí zaoblený parter s terasou v úrovni prvého poschodia
a uskočený valcovitý presklený plášť ústredného schodišťa.
(Budova bola pôvodne o jedno poschodie nižšia, takže za-
oblené nárožie so schodiskom ju prevyšovalo.) S ohľadom
na dobu vzniku je to veľmi odvážna a moderná stavba.

Arch. František Eduard Bednárik (Žilina) | 1936–1937
pôvodne Notárska ubytovňa
15 POLYFUNKČNÁ ADMINISTRATÍVNA BUDOVA

ČSA 25

**16 POBOČKA ČESKOSLOVENSKEJ OBCHODNEJ
BANKY**
Kamenná vila
Arch. Alois Peierberger (Banská Bystrica) | 1920

Vilu, ktorá pôvodne stála uprostred záhrad pri Rudlovskom
potoku, postavil samotný architekt a predal ju rodine podni-
kateľa Leopolda Munelsa. Prvé a druhé nadzemné podlažie
tvorili priestory vyššieho štandardu, typické pre meštian-
ske reprezentačné vily. Polozapustený suterén mal hospo-
dárske a obslužné funkcie. Plastické členenie hlavnej fasády
je tvorené kamennou bosážou. Materiál pre monumentál-
ny obklad a sochárske stvárnenie priečelia čerpal stavitel
z vlastného pieskovcového lomu v Králikoch pri Banskej By-
strici, čo ocenili občania mesta pomenovaním objektu „ka-
menná vila“. Dom nesie znaky eklektiky a neskoré secesie,
nadväzujúcej na jej nemeckú líniu. Obytnú funkciu privát-
neho bývania plnila vila iba prvých 20 rokov.

Objekt bol postavený na základe rozvojových plánov mes-
ta, v rámci ktorých bolo preložené koryto Hrona a vybudo-
vaná nová trať smerom na Diviaky. Stavba má symetrickú
kompozíciu. Ústrednú hmotu tvorí objekt hlavnej odbavo-
vacej haly s približne 10 m svetlou výškou a jedinečnou oce-
ľovo-betónovou konštrukciou. Stred jej hlavného priečelia
člení 8 vertikálnych okien s umeleckými vitrážami s motívmi
z dejín stredoslovenských banských miest. K centrálnej hale
sú priradené z oboch strán dvojpodlažné kridla, v ktorých
sú situované administratívne a prevádzkové priestory. Nad
vstupom i celým parterom dominuje veľkoryso vyložená parale-
lná markíza so zaoblenými nárožiami, pokrývajúca aj nástupné
schodisko.

Arch. Ján Štefanec (Bratislava) | 1951

17 ŽELEZNIČNÁ STANICA BANSKÁ BYSTRICA

**18 STREDOSLOVENSÝ ÚSTAV SRDCOVÝCH
A CIEVNYCH CHORÔB**
pôvodne Chirurgický pavilón mestskej nemocnice
Arch. Václav Houdek (Bratislava) | 1954

Umiestnenie pavilónu, projektovaného po II. svetovej vojne
rešpektovalo pohľadový os mestskej komunikácie, vychá-
dzajúcej od budovy hlavnej stanice. Dispozícia budovy je
jednoduchá, komponovaná do pôdorysného tvaru T. Dlhšie
kridlo má dva trakty – v čelnom sú umiestnené izby pacien-
tov, zadný tvoria chodby a vybavenosť. V kratšom kridle sú
situované operačné sály, lekárske pracovne, inšpekčné izby,
RTG a laboratória. Pozoruhodnými architektonickými prv-
kami neskorofunkcionalistickej budovy sú polkruhovitě kry-
té terasy pre pobyt pacientov, ako aj nadväzujúce otvorené
oceľové protipožiarne schodiská. V roku 2009 prešiel objekt
komplexnou prestavbou. Na jeho streche je zriadený prvý
kruhový heliport na Slovensku s priemerom 26 m.

Na výstavbu školy bol v roku 1912 určený pozemok pri
mestskom parku. Prvé štátne gymnázium tu začalo svoju
činnosť až po vzniku Československa v roku 1918 (počas I.
svetovej vojny tu bol vojenský lazaret). Stavba má pôdo-
rysný tvar U a je riešená naozaj veľkoryso. Architektonický
výraz je zmesou romantickej monumentalita a secesných
dekoratívnych prvkov. Trojpodlažná škola je dvojtraktová.
Hlavný vstup s veľkolepým kamenným ostiením vedie k cen-
trálnemu schodisku. Nad ním sa na treťom podlaží nachá-
dza slávnostná aula s galériou a výklenkami vo vyvýšenej
strednej časti budovy. Ústredná chodba prebieha paralel-
ne s hlavným priečelím, avšak v južnej časti sa z nej triedy
otvárajú na východnú, kým v severnej na západnú stranu.

Arch. Gyula Orczy (Budapešť) | 1914
pôvodne Gymnázium Andreja Sládkoviča

**19 EKONOMICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY MATEJA BELA**

Tajovského 10

20 PAMÄTNÍK SNP V KREMNIČKE
Arch. Dušan Jurkovič (Bratislava) | 1949

Počas II. svetovej vojny sa individuálny odboj významného
slovenského architekta Dušana Jurkoviča prejavoval v návr-
hoch pomníkovej tvorby. Pamätník v Kremničke je jeho po-
sledným dielom, ktorý sa realizoval až po autorovej smrti.
Návrh vznikol po odkrytí druhého najväčšieho masového
hrobu na Slovensku, na mieste, kde koncom roku 1944 fašis-
ti povraždili 750 obetí. Autor sa v ňom vrátil ku koncepcii,
ktorú použil na haličskom vojnovom cintoríne vo Wircarne.
Vytvoril záhradu v kamennej ohrade a do jej stredu umies-
nil trojuholník s reliéfom troch krížov a nápisovou tabuľou.
Sklon terénu vyrovnávajú schodíky a oporný múr. Žiaľ, pô-
vodne navrhovaná záhradná úprava – smútočné vrby v zad-
nom pláne pamätníka, sa nerealizovala.

**BANSKOBYSSTRICKÁ
ARCHITEKTÚRA
PRVEJ POLOVICE
20. STOROČIA**

POZNÁVACÍ OKRUH

BANSKÁ BYSTRICA

**„Za živa v Bystrici,
po smrti v nebi!“**

veta známa z obdobia I. ČSR, kedy
v Banskej Bystrici nastal prudký rozvoj
všetkých oblastí života a vznikali stavby
„nového veku“ a nastupujúcej éry
funkcionalizmu, ktoré výrazne obohatili
architektonické dedičstvo mesta

INFORMAČNÉ CENTRUM BANSKÁ BYSTRICA
Námestie SNP 1, 974 01 Banská Bystrica
tel.: 048 | 415 50 85, mobil: 0907 846 555
e-mail: ic@banskabystrica.sk, www.icbb.sk

VYDAJTE SA NA **POZNÁVACÍ OKRUH** ZA ARCHITEKTÚROU PRVEJ POLOVICE 20. STOROČIA V BANSKEJ BYSTRICI

- 1 Lesy Slovenskej republiky, š.p. – generálne riaditeľstvo
2 Pobočka Národnej banky Slovenska
3 Národný dom
4 Základná umelecká škola Jána Cíkkera
5 Stredoslovenská energetika, a.s.
6 Pobočka Slovenskej sporiteľne, a.s.
7 Stredisko poštovej prevádzky Banská Bystrica
8 Cirkevná základná škola Štefana Moysesa
9 Základná škola Slobodného slovenského vysielacza
10 Krajský súd
- 11 Vila rodiny Hudecoviev
12 Stredná priemyselná škola stavebná
13 Porges Palota
14 Poliklinika
15 Polyfunkčná administratívna budova
16 Pobočka Československej obchodnej banky
17 Železničná stanica Banská Bystrica
18 Stredoslovenský ústav srdcových a cievnych chorôb
19 Vysoká škola ekonomická UMB, Ekonomická fakulta
20 Pamätník Slovenského národného povstania v Kremníčke

Vydal Spolok architektov Slovenska, regionálne združenie Banská Bystrica s finančnou podporou Mesta Banská Bystrica.

ISBN 978-80-88757-61-0

Odborný garant, texty: PhDr. Klára Kubičková, PhD.
 Koordinácia projektu: Ing. arch. Danica Turčanová
 Fotografie, mapka: Ing. arch. Tomáš Sobota
 Grafika: Ing. arch. Ingrid Krajčovičová
 Historické pohľadnice: zo zbierok Jozefa Kubiša

Neprešlo jazykovou úpravou.

BANSKÁ BYSTRICA
 V PRVEJ POLOVICI 20. STOROČIA

Na začiatku 20. storočia má Banská Bystrica ešte stále charakter historického mesta (v roku 1900 tu žije 9 264 obyvateľov). Mešťania uprednostňujú reprezentatívnu architektúru, a okrem budapeštianskych architektov dostávajú príležitosť aj tí domáci. V štýloch prevažuje historizmus a eklekticizmus. Po vzniku I. Československej republiky začína úplne nová etapa budovania a modernizácie mesta. Magistrát považuje kvalitný rozvoj sídla za svoju prioritu a zámer uskutočňuje podľa zastavovacieho plánu spred roka 1918. Prekladá koryto rieky Hron a železničnú trať, buduje novú nábrežnú cestu s dvomi mostami a pod. V rámci súťaží sa presadzujú skvelé funkcionalistické projekty autorov pôsobiach aj mimo Banskej Bystrice – z Prahy, Bratislavy či Žiliny. Mesto žije kultúrou a umením. Pôsobí tu mnoho združení a spolkov. Tvoria tu významné slovenské osobnosti z oblasti literatúry, hudby, výtvarného a dramatického umenia. Národný dom, v ktorom je jedna z najznámejších literárnych kaviarní na Slovensku, je miestom stretávania sa intelektuálnej elity. Organizujú sa tu plesy, bály, víťajú vzácní hostia. V roku 1938 získal v súťaži na nový regulačný plán prvú cenu architekt Emil Belluš, ale mesto nakoniec zamestnalo na vyhotovenie plánu architekta Teodora Krausa. Plán bol dokončený v roku 1944 a dopracovaný o štyri roky neskôr. Okrem zabezpečenia nových technických výdobytkov a infraštruktúry (doprava, energie, inžinierske siete) sa podarilo plynulo previazať novú výstavbu s vzácnym historickým centrom – po odstránení mestských brán boli založené nové ulice a obytne štvrte. Po II. svetovej vojne sa Banská Bystrica stáva hospodárskym a administratívnym centrom stredného Slovenska. Dochádza k prudkému nárastu obyvateľstva, čo súviselo s pričlenením okolitých obcí a zámermi socialistického plánovania. Koncom štyridsiatych rokov sa v meste postavili významné verejné budovy (pošta, železničná stanica, nemocnica) a nové obytne štvrte. Takmer v celej Európe prevláda funkcionalizmus, ktorého odkaz je aj v Banskej Bystrici reprezentovaný stavbami na veľmi dobrej architektonickej úrovni. Vydať sa s nami na cestu ich poznávania.

Rozsiahla budova palácového charakteru v eklekticko-neobarokovom slohu bola dokončená začiatkom prvej svetovej vojny. Postavili ju po asanácii komplexu tzv. Kammerhofu (sídla riaditeľstva baní a lesov). V priestore jej rozsiahlych záhrad bolo vytýčené nové reprezentatívne prepojenie historického námestia s nábrežím rieky Hron (dnešná Národná ulica). Architektonická kompozícia objektu, ktorá sleduje nové priestorové danosti, je pôsobivá zo všetkých zorných uhlov no v časti nad veľkorysým prejazdom výrazne graduje. Na kamenárske práce bohato zdobených priečelí bol použitý kráľický pieskovec. Budova dodnes slúži svojej pôvodnej funkcii.

Arch. Gyula Wälder (Budapešť) | 1914–1916
 pôvodne Riaditeľstvo uhorských kráľovských lesov
 | LESY SLOVENSKEJ REPUBLIKY, š.p.
 GENERÁLNE RIADITEĽSTVO

| POBOČKA NÁRODNEJ BANKY SLOVENSKA
 pôvodne Národná banka československá
 Arch. Ladislav Skřivánek (Praha) | 1930–1932

Unikátny objekt banky je charakteristickým dielom pražského architekta Skřivánka, ktorý sa v architektonickej súťaži presadil návrhom reprezentatívnej budovy v novorenesančnom štýle. Vyvážené proporcie, zaujímavo riešené nárožie a priečelia ukončené korunnou rímsou s vysokou atikou a novodobým cimburím, ako aj vynikajúca úroveň všetkých remeselných prác (kamenné obloženia, sgrafitá fasád, drevené brány a ďalšie detaily) spolu s neuveriteľne krátkou dobou realizácie stavby vzbudzujú dodnes úctu a uznanie. Budova, ktorej vyššie podlažia boli pôvodne určené pre reprezentatívne byty, dnes celá slúži administratívnym účelom. V deväťdesiatych rokoch 20. storočia bola zrealizovaná jej komplexná rekonštrukcia a obnova.

Myšlienka postaviť mestský komplex hotela a divadelnej sály sa zrodila už začiatkom 20. storočia. Po viacerých súťažiach na projekt a realizáciu Národného domu získal obdennávu vtedy mladý absolvent pražskej Fakulty architektúry ČVUT Emil Belluš, rodák zo Slovenskej Lúpe, jeden zo zakladateľov modernej slovenskej architektúry. Polyfunkčný objekt, ktorý naplnil predstavy vtedajšieho banskobystričského mešťanstva o spoločenskej reprezentácii je považovaný za jeho prvú významnú realizáciu. Hoci neskôr prešla budova viacerými zmenami a dostavbami, pôvodná divadelná sála stále slúži štátnej opere a reštaurácia s kaviarňou si dodnes zachovali svoje pôvodné architektonické kvality a jedinečnú atmosféru.

Arch. Emil Belluš (Bratislava) | 1928

| NÁRODNÝ DOM

| ZÁKLADNÁ UMELECKÁ ŠKOLA JÁNA CÍKKERA
 pôvodne Štátny koedukačný učiteľský ústav
 Arch. František Eduard Bednárík (Žilina) | 1932–1933

Budova v tvare nepravidelného „T“ má vstupné krídlo zo strany nábrežia. Štyri podlažia sú dvojtraktové s učebňami orientovanými na juhovýchod smerom k rieke. V zadnom kolmom krídle bola telocvičňa (dnes koncertná sála) a priestory knižnice so samostatným vstupom odzadu (doprojektované v roku 1933). Stavba je konštruovaná ako železobetónový skelet. Výrazným materiálovým prvkom celého objektu je keramika, ktorá sa objavuje ako dekoratívny a obkladový prvok v interiéri aj exteriéri (napr. lemy všetkých okenných a presklených otvorov, kanelované stĺpy vstupu a pod.). Pri hlavnom vchode sú umiestnené dva keramické reliéfy od neznámeho autora.

Impozantná administratívna budova na nároží dvoch novovznikajúcich ulíc bola postavená na svažitom teréne v miestote dotyku pôvodného koryta Hrona a terasy historického centra mesta. Jej dispozícia plne rešpektuje funkcionalistické pravidlá. Prízemie s preskleným obvodovým plášťom a priamym prístupom z parteru bolo určené pre styk s verejnosťou, tri nadzemné podlažia slúžili administratívnym a najvyššie piate podlažie bytovým účelom (k rozšíreniu o obytňú a administratívnu budovu došlo po roku 1945). Hmota objektu je zmkáčená zaoblenými nárožiami a členená rizalitmi vertikálneho okna zo strany Kapitulskej a rizaritom na osi vedľajšieho vstupu zo strany Cikkerovej ulice.

Arch. František Eduard Bednárík (Žilina) | 1939–1941
 pôvodne Budova BEZ
 | STREDOSLOVENSKÁ ENERGETIKA, a.s.

| POBOČKA SLOVENSKEJ SPORITEĽNE, a.s.
 pôvodne Filiaľka Pražskej mestskej sporiteľne
 Arch. Emil Belluš (Bratislava) | 1936

Exponovanú nárožnú novostavbu sporiteľne komponoval architekt Emil Belluš na mieste asanovanej historickej budovy, evokujúcej jej hmotu i tvar. Budova v tvare „L“ má dve rovnocenné hlavné priečelia. Zvýšené prízemie s vertikalizovanými tvarmi okien je obložené travertínovým obkladom, rovnako, ako ostenia okien horných podlaží. Nárožie je zvýraznené kamenným reliéfom podľa návrhu významného slovenského maliara Martina Benku. Hlavný vstup je zo strany námestia Štefana Moysesa a na jeho osi sa nachádzajú komunikačné priestory a schodisko. Pôvodne bola pre styk s verejnosťou určená iba prizemná banková hala, pri rekonštrukcii v roku 1997 bola zriadená ďalšia banková dvorana na prvom poschodí a upravené priestory v podkroví.

Objekt bol postavený pri mestskom hrade na mieste asanovanej bašty a niekoľkých historických budov. Pôvodný víťazný návrh architektonickej súťaže z roku 1947 priniesol trojpodlažnú budovu s pásmi priebežných okien smerom k hlavnej ulici a s konkvávnym priečelím od námestia. Realizovaná budova má väčší objem – hlavné krídlo na uličnej strane je štvorpodlažné, bočné krídlo trojpodlažné s konvexnou pôdorysnou krivkou smerom k susednej budove školy. K architektonickému výrazu budovy prispievajú motívy stĺpov a vŕtiahnutých lodžií, ako aj materiál travertínu ako obkladu. Na priečelí je umiestnený reliéf s poštárskou tematikou od sochára Ladislava Majerského.

Arch. Ferdinand Silvan (Silberstein) (Bratislava) | 1951
 pôvodne Poštový úrad
 | STREDISKO POŠTOVEJ PREVÁDZKY
 BANSKÁ BYSTRICA

| CIRKEVNÁ ZÁKLADNÁ ŠKOLA
 ŠTEFANA MOYSESA

pôvodne Rímskokatolícka ľudová škola
 Arch. František Eduard Bednárík (Žilina) | projekt 1939

Prvá moderná stavba, ktorá narušila celistosť stredovekého mestského hradu, bola postavená na mieste zbúranej časti hradieb. Bola zrealizovaná na základe návrhu oceneného v architektonickej súťaži druhou cenou. Štvorpodlažný objekt (tri nadzemné podlažia a suterén) je nárožnou budovou novor ulice pod cintorínom. Má jednoduchú dispozíciu – chodba smerom do ulice a vnútorný trakt s učebňami smerom do dvora, ktorá je obohatená vo vnútornom priestore i v kompozícii o centrálné schodisko s hlavným vstupom zo zaobleného nárožia. Priestorové riešenie schodiska v tvare stúpajúceho trojuholníka umožňuje sledovať cez veľké presklené plochy architektonickú krásu susediaceho stredovekého hradného areálu.